

Szeretetbugyor

2025 október 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kalandos alászállás a Tisza Világba a józan ész szellemének kalauzolásával.

Az emberélet derekán, a digitális tér erdejében járva egy virtuális kapura bukkantam, amely fölé az volt kiírva: „Ki itt belépsz, minden szavad esszük”. No, gondoltam, ez jól hangzik. Aztán látom, hogy néhány levél kitakarja a

felirat egy részét. A leveleket leszedtem, így feltárult a teljes szöveg:

Ki itt belépsz, minden szavad felvesszük.

Így már nem t?nt olyan csábítónak a hely, de mivel halk nyöszörgéseket hallottam bentr?l, úgy döntöttem, hogy mégiscsak belépek. Els? látásra elhagyatott bányának t?nt a hely: mindenfele homok, k?darabok és szürkeség. Azonban a semmib?l hirtelen el?ttem termett egy áttetsz?, kísértetszer? lény.

– Én a rendíthetetlen józan ész szelleme vagyok, ha itt szeretnél körbenézni, hidd el, szükséged lesz rám, ha gondolod, veled tartok – ajánlkozott, amit én készséggel elfogadtam.

A tárnaszer? út lefelé vezetett, s ahogy mentünk el?re, az er?söd? nyöszörgés mellett a mélyb?l hol valami idült kacaj hallatszott, hol pedig artikulálatlan hangok sz?r?dtek fel. Talán hangosbemondóból, monoton mantraként szólt, hogy „tégláról téglára, lépésr?l lépésre”, majd ahogy a két szint közötti fordulóban sík terepre értünk, láttam, hogy csontsovány, beesett arcú emberek egy villa falát húzzák fel.

Eközben egy katonaruhás, tokás alak a már elkészült két k?oroszlán egyikén foglalt helyet, s pisztolyával „ ” kappanhangon „ ”

A bizarr jelenetet magunk mögött hagyva folytattuk az utat, ami egy sötét, sz?k alagútba vezetett, majd egy mocsárba torkollott. Az ingoványban egymástól kartávolságra férfiak állottak jajongva.

– Kik vagytok ti, jóemberek és mit csináltok itt? – kérdeztem, mire az egyikük elmondta, hogy a kinti világban gazdák voltak, de itt fel kellett hagyniuk ezzel a tevékenységükkel, mert a földjüket vissza kell mocsarasítani. – Most szokjuk az átállást – tette hozzá, mosolyt kényszerítve az arcára.

Ekkor megpillantottam a part mentén egy id?sebb, 70 év körüli bajszos-szemüveges férfit, aki hamiskásan hunyorítva, két kezét magasba emelve kiáltotta teli torokból:

Áradjon! Áradjon minél magasabbra! És legyen benne minél több béka, mert az jó! Ti is ezért fohászkodjatok, b?nösök!.

Már zúgott a fejem a látottaktól, de mentem tovább anyagtalan kísér?mmel. Újabb tárnaszer? folyosón át vezetett az út, ami most egy öblösebb kavernába vezetett. A hatalmas üreg homlokzatán szálkás, girbe-gurba bet?kkel pingált felirat: Szeretetország. Középen nagy t?zrakás lángolt, a falra festett óriási képen pedig egy sz?ke, tüskés hajú figura portréja díszelgett. A barlangban libasorban menet vonult körbe-körbe, s mikor valaki a kép elé ért, egy dics?ít? szófordulatot kiáltott felé.

Kárpáti András - www.magyarnemzet.hu

Ajánló